

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו, ליחדא שם אות יו"ד אות ה"א באות וא"ו אות ה"א, ביחדא שלים בשם כלי ישראל, ובשם כלי הנפשות, רוחות ונשמות, המתיחסים אל שרשי נפשנו ורוחנו ונשמתנו ומלבושיהם והקרובים להם, שמכללות אצילות בריאה יצירה עשיה, ומכל פרטי אצילות בריאה יצירה עשיה, הרי אנו מוכנים ומזמנים לקים מצות הברכה שתקנו חכמים ז"ל על ראית אליני דמלבבי, ויעלה לפניך ד' אלקינו ואלקי אבותינו, באלו כווננו בכל הפניות הראויות לכוון בברכה הזאת וסודותיה, ותהיה חשובה ומקבלת ורצויה לפניך ברכה זו, לברך ולהעלות על ידה פלינצוצי הקדשה המעריבים בצומח, וכלי נפשות, רוחות ונשמות, המגלגלות בו. ואתה האל במדת טובך, ובחסדך הגדול תאיר להם באור פניך, ותשלים ברוך ותקונם. ברכם טהרם, רחמי צדקתך, תמיד גמלם.

ויהי רצון מלפניך ד' אלקינו ואלקי אבותינו, שבזכות הברכה הזאת אשר נברך יקים בנו מאמר: "ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ד'", ונקבל שפע עשר הברכות, ככתוב: "ויתן-לך האלהים מטל השמים (חכמה) ומשמני הארץ (בינה), ורב דגן (דעת) ויתירש (חסד): יעבדוך עמים (גבורה) וישתחוו לך לאמים (תפארת) הנה גביר (נצח) לאחיו (הוד) וישתחוו לך בני אמך (יסוד), ארריך ארור ומברך ברוך" (מלכות): יהי לרצון אמרייפי והגיון לבי לפניך, ד' צורי וגאלי.

ויהי נעם אדני אלקינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננה

ברוך אתה ד', אלקינו מלך העולם, שלא חסר בעולמו כלום, וברא בו בריות טובות ואילנות טובות, להנות בהם בני אדם

יהי רצון מלפניך ד' אלקינו ואלקי אבותינו, שתעלנו בשמחה לארצנו, ותטענו בגבולנו, ושם נקים מצות תרומות ומעשרות וכל מצות התלויות בארץ אשר הנחלת לאבותינו היא ארץ זבת חלב ודבש, "ארץ נחלי מים, עינת ותהמות יצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון, ארץ זית שמן ודבש", כאשר צויתנו בתורתך עלי ידי משה עבדך: אגא ד', למען שמך הגדול, הגדל חסדך עמנו וקים לנו את ההדבר אשר הבטחתנו עלי ידי משה עבדך: "ונתתי גשמיכם בעתם, ונתנה הארץ יכולה ועץ השדה יתן פרוי: והשיג לכם דיש את-בציר ובציר ישיג את-זרע, ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם": וקים בנו את ההדבר אשר הבטחתנו עלי ידי ישעיה נביאך: "ביום ההוא יהיה צמח ד' לצבי ולכבוד, ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל": ונאמר: "ובנו בתים וישבו, ונטעו כרמים ואכלו פריהם": וקים בנו אשר הבטחתנו עלי ידי עמוס נביאך: "הנה ימים באים נאסיד" ונגש חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזרע, והטיפו ההרים עסים וכל הגבעות תתמוגגנה: ושבתי את-שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו, ונטעו כרמים ושתו את-ינם, ועשו גנות ואכלו את-פריהם": וקים בנו אשר הבטחתנו עלי ידי יחזקאל נביאך: "והרפיתי את-פרי העץ ותנובת השדה, למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים". ונאמר: "ועל-הנחל יעלה על-שפתו מזה ומזה כל-עץ מאכל לא-יבול עלהו ולא יתם פרוי לחדשיו יבכר כי מימיו מן-המקדש המה יוצאים, והיה פרוי למאכל ועלהו לתרופה".

אלקינו ואלקי אבותינו, מלך רחמן רחם עלינו, טוב ומטיב הדרש לנו, שובה עלינו בהמון רחמיה, בגלל אבות שעשו רצונך, בנה ביתך בתתלה, כונן בית-מקדשך על מכונו, הראנו בבנינו, שמחנו בתקונו, והשב שכינתך לתוכו, והשב כהנים לעבודתם, ולוים לדוכנם, לשירם ולזמרם, והשב ישראל לנביאיהם. ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך, בשלש פעמי רגלנו בכל-שנה ושנה, ככתוב: "שלוש פעמים בשנה יראה כל-זכורך את-פני ד' אלהיך במקום אשר יבחר, בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסופות, ולא יראה את-פני ד' ריקם: איש כמתנת ידו, ככרפת ד' אלהיך אשר נתן-לך".

ותמלך אתה הוא ד' אלקינו מהרה על פלי מעשיך, בהר ציון משכן כבודך, ובירושלים עיר מקדשך, ככתוב בדברי קדשך: "מלך ד' לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה".

שיר המעלות לדוד, שמחתי באמרים לי, בית ד' נלך: עמדות היו רגלנו, בשעריך ירושלים: ירושלים הבנויה, כעיר שחברה לה יחדו: ששם עלו שבטים שבטיה עדות לישראל, להדות לשם ד': כי שמה ישבו כסאות למשפט, כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלים, ישליו אהבה: יהי שלום בחילך, שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי, אדברה נא שלום בך: למען בית ד' אלקינו, אבקשה טוב לך.